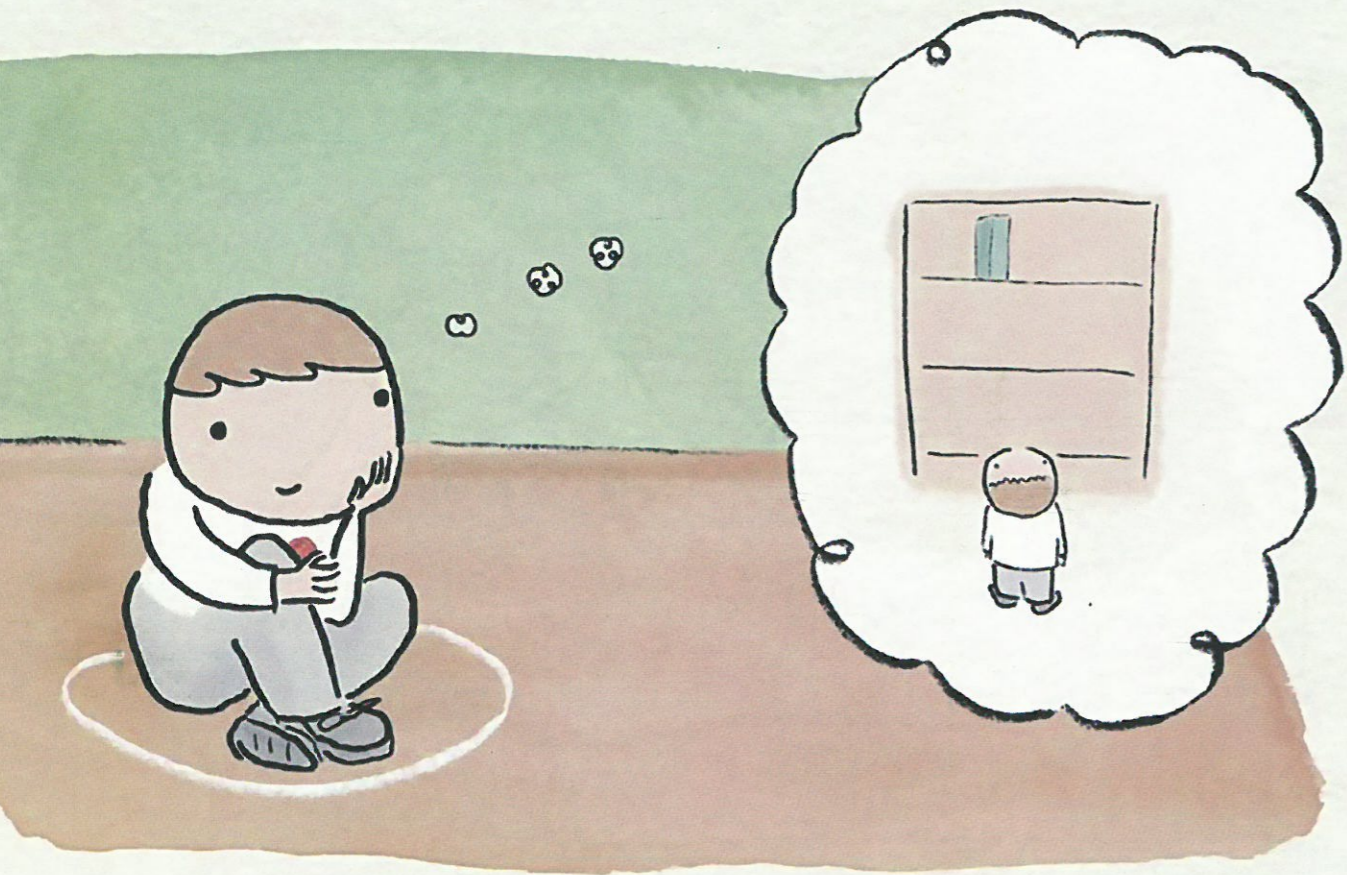

اگر دلت بخواهد می‌توانی فقط خودت آنجا بمانی و
اجازه ندهی هیچ‌کس دیگری بیاید توی دایره...

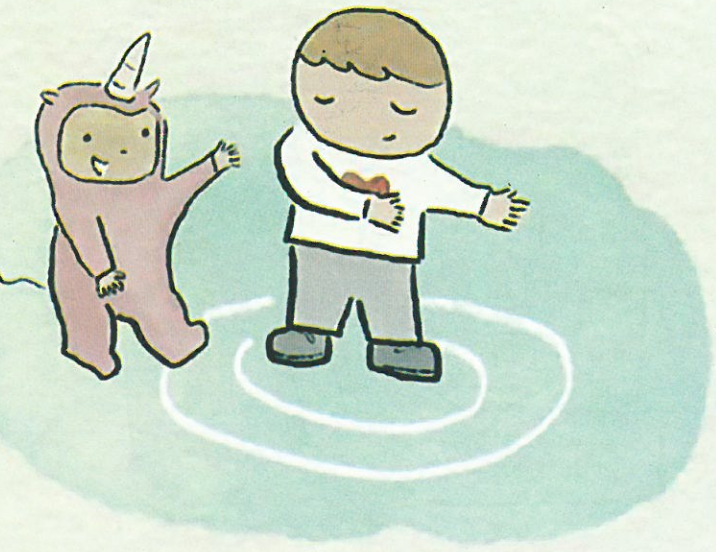
اما این‌طوری دایره‌ی تو مثل کتابخانه‌ای می‌شود که
فقط یک کتاب توی قفسه‌های آن هست.

آنجا کوچک و امن است؛
آن‌هم فقط برای یک نفر.

هیچ‌کس توی این دایره نیست،
به‌جز تو!

حالا می بینی توی دایره های که این قدر
دوستت دارند و مواظبت هستند...

قرار است چه اتفاق های
خوبی بیفتد.

خُب، چطور است یک دایره ی بزرگ تر بکشی...

تا تو و خانواده ات توی آن جا بشوید
و دیگر تنها نباشی.